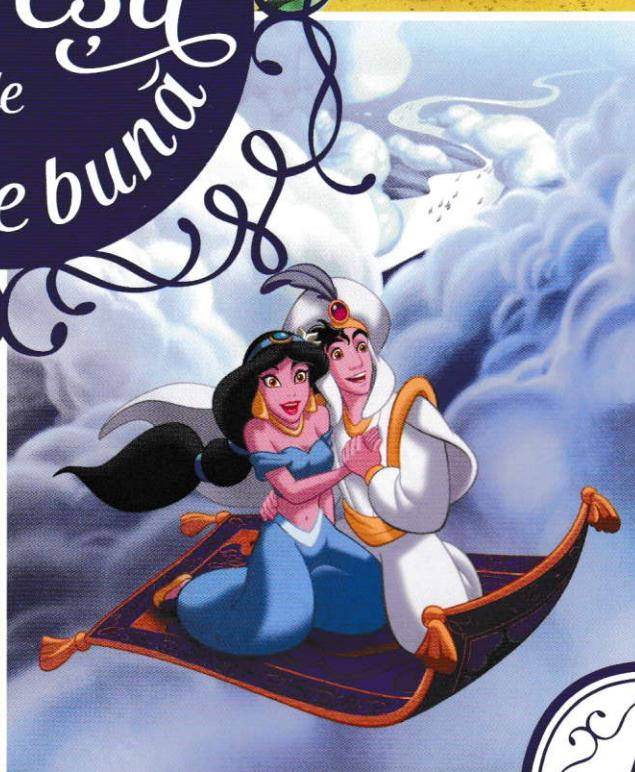
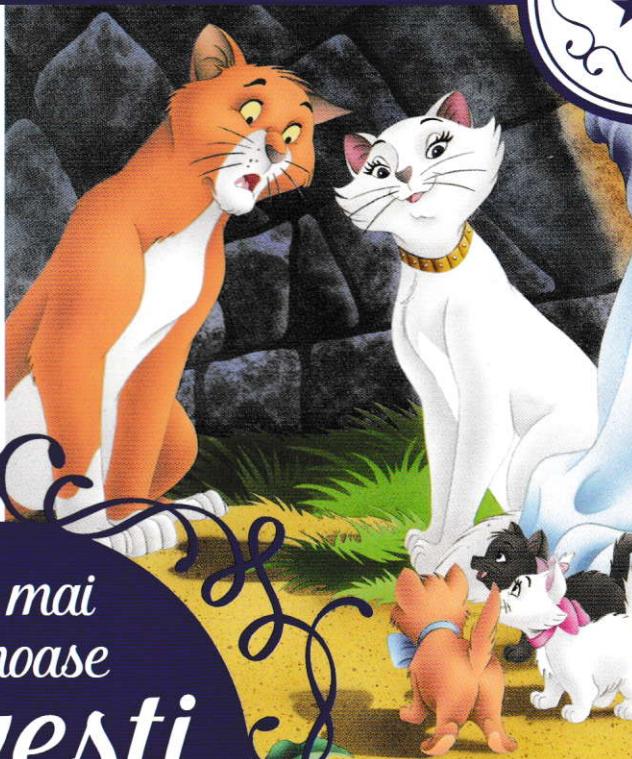
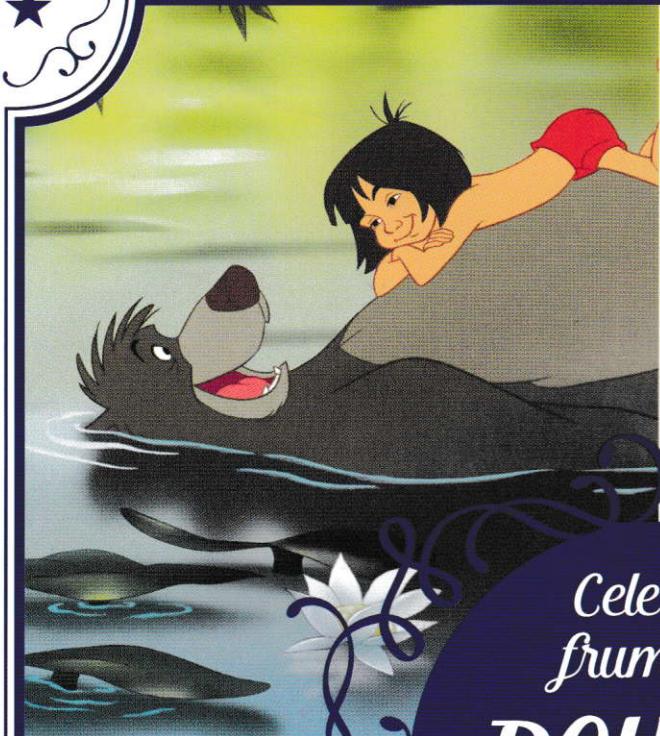
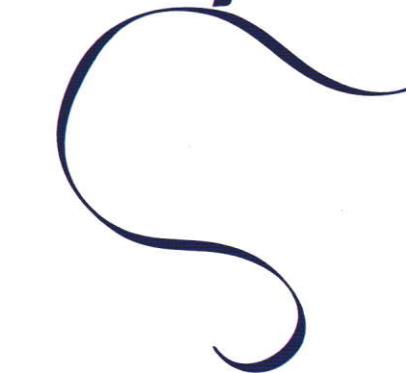


Disney

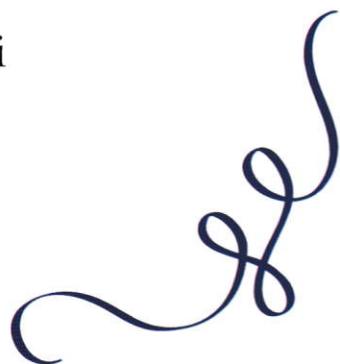


Cele mai
frumoase
povestiri
de
noapte buna

Cuprins



- | | |
|-----|----------------------|
| 6 | Regatul de Gheată |
| 40 | Pisicile aristocrate |
| 64 | Dumbo |
| 96 | Cenușăreasa |
| 128 | Aladin |
| 160 | Pinocchio |
| 192 | Cartea junglei |





Regatul de Gheătă

Regatul Arendelle era un ținut fericit și plin de viață, adăpostit între munții și fiordurile din Nordul îndepărtat. Aurora boreală lumina adesea cerul nopții în desene și culori nespus de frumoase.

Dar regele și regina acestui regat trăiau cu o teamă ascunsă. Fiica lor cea mare, Elsa, avea puteri neobișnuite. Putea să înghețe totul în jur și să iște zăpadă și gheătă cu mâinile goale.

Anna, fiica cea mică, era pur și simplu îndrăgostită de sora ei.

Într-o noapte, ea o convinse pe Elsa să se strecoare amândouă în marea sală a tronului și să plăsmuiască acolo un tărâm al ghetii!



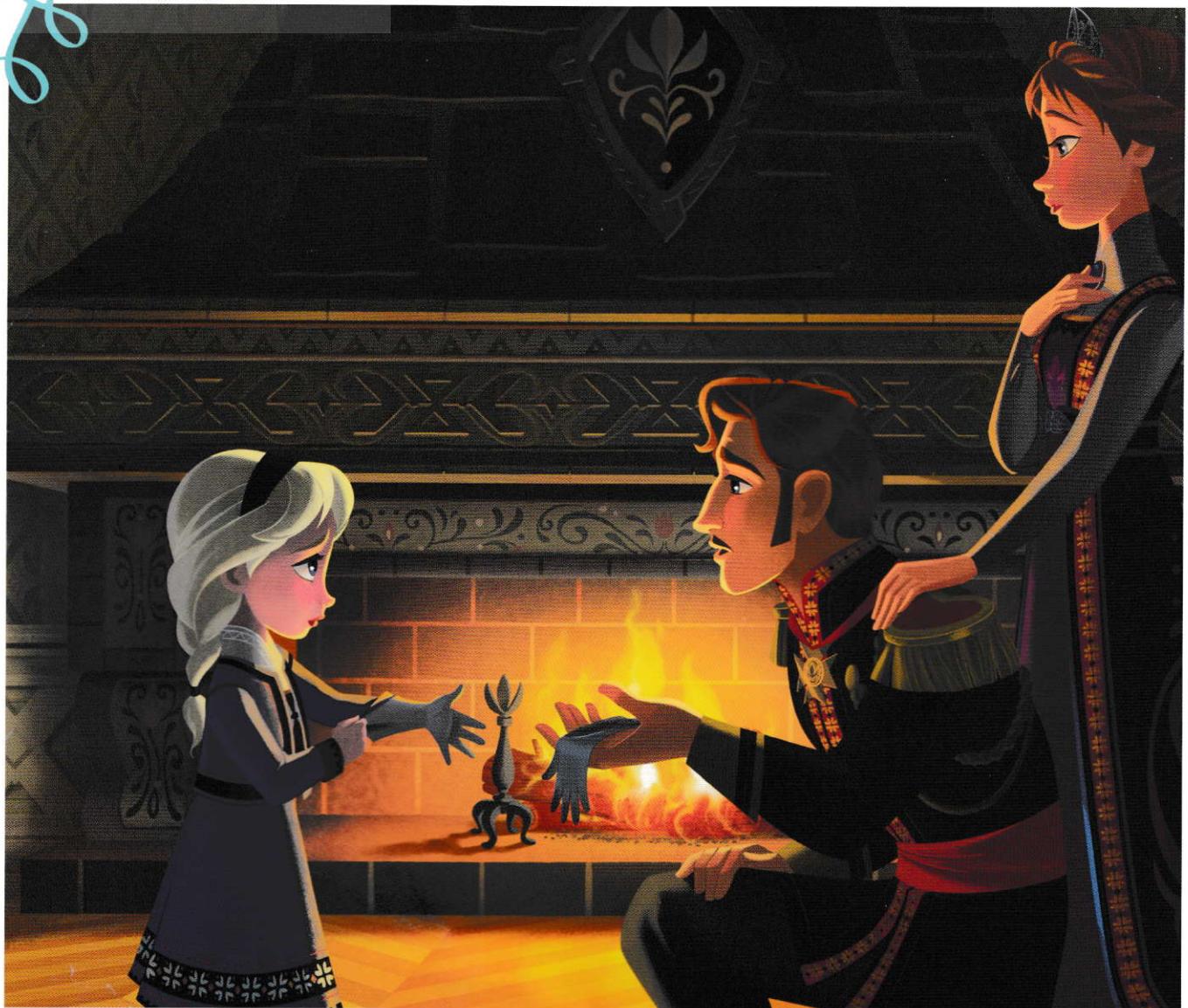
În timp ce se jucau, Elsa o atinse din greșeală pe Anna cu sufului înghețat al magiei sale. Fetița căzu pe dată la pământ, fără cunoștință, și în părul ei apăru o șuviță albă. Înfricoșată și temându-se pentru viața surorii sale, Elsa strigă după ajutor.

Regele și regina le duseră degrabă pe cele două fetițe în ținutul trolilor. Aceștia erau creațuri cu puteri tămăduitoare, care se pricepeau la magie.

Un trol bătrân și înțelept o vindecă pe Anna făcând-o să uite magia Elsei. Dar îi avertiză pe părinți că puterile fiicei lor celei mari aveau să crească.

– Ele pot naște multă frumusețe, dar și mari pericole, mai spuse trolul. Dușmanul ei cel mai mare are să fie frica.





Întorsî în Arendelle, regele și regina încuiară porțile castelului, pentru ca nimeni să nu mai poată intra. În felul acesta, nimeni nu avea să descopere secretul Elsei.

Și totuși, ori de câte ori Elsa trăia emoții intense, puterile ei ieșeau la iveală. Regele îi dădu niște mănuși care să-i ascundă forța. Dar Elsa se temea să nu rânească pe cineva din greșeală. Începu să se ferească până și de Anna, ca să n-o pună în pericol.

Annei îi era dor de sora ei mai mare. Anii se scurgeau, și ea continua să vină să-o cheme pe Elsa la joacă. Dar Elsa îi răspundea întotdeauna că are altceva de făcut.

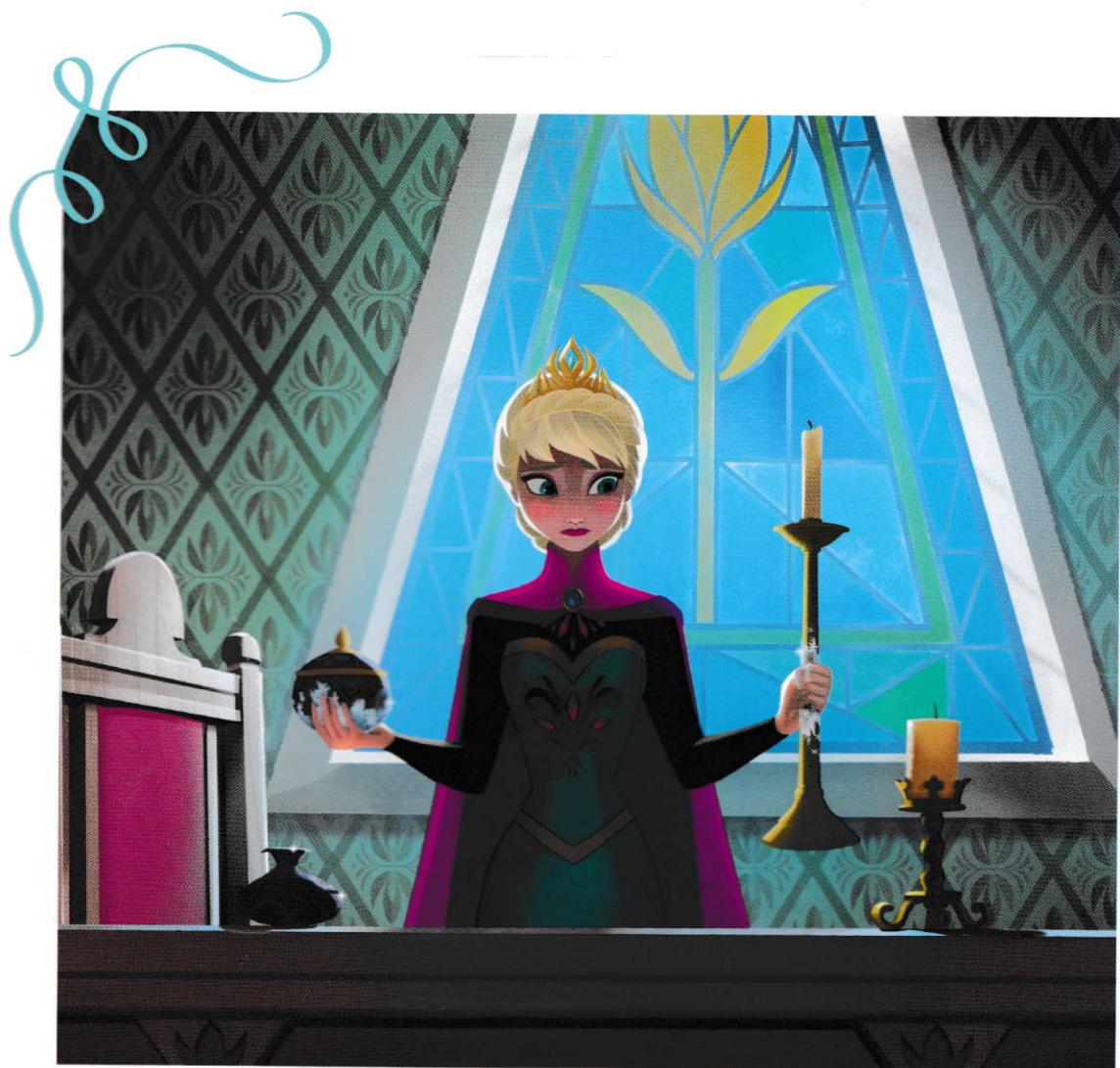
Apoi, când fetele ajunseră la vîrstă adolescenței, regele și regina dispărură într-o furtună pe mare. Cele două surori se simțiră mai singure ca niciodată.



La optsprezece ani, Elsa urma să devină regină, conducătoarea ținutului. Așa se face că, într-o frumoasă dimineață de vară, porțile palatului se deschiseră pentru numai o zi – ziua încoronării.

Anna era fericită că putea în sfârșit să întâlnească oameni noi și spera să se îndrăgostească.

Dar Elsa se temea să ajungă în centrul atenției. Se putea întâmpla oricând să-și trădeze puterile! Mai ales dacă trebuia să-și scoată mănușile.





Anna ieși pe furiș din palat și hoinări prin regat. Un Tânăr chipeș – prințul Hans din Insulele de la Miazăzi – dădu din greșeală cu calul peste ea. Între cei doi tineri se înfiripă pe dată un sentiment nespus de plăcut.



În timpul ceremoniei de încoronare, Elsa trebui să-și scoată mănușile ca să țină globul și sceptrul regal. Biata regină spera din tot sufletul că avea să reziste până la sfârșitul ritualului fără să înghețe obiectele pe care le ținea în mâna.

La balul din seara aceea, în onoarea noii regine, Hans și Anna își petrecură tot timpul împreună, vorbind, râzând și dansând.

Era dragoste la prima vedere... Iar cei doi tineri hotărâră să se logodească.

